

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln – Niemcy) – Vodafone GmbH / Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

(Sprawa C-854/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2015/2120 – Artykuł 3 – Dostęp do otwartego Internetu – Artykuł 3 ust. 1 – Prawa użytkowników końcowych – Artykuł 3 ust. 2 – Zakaz stosowania postanowień umownych i praktyk handlowych ograniczających korzystanie przez użytkowników końcowych z ich praw – Artykuł 3 ust. 3 – Obowiązek równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych – Możliwość zastosowania odpowiednich środków zarządzania transmisją danych – Dodatkowa opcja taryfowa zwana „stawką zerową” – Wykluczenie „stawki zerowej” w przypadku roamingu]

(2021/C 431/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego Internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie korzystania z roamingu ze względu na aktywną opcję taryfową zwanej „stawką zerową” jest niezgodne z obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. – European Federation of Public Service Unions (EPSU) / Komisja Europejska, Jan Willem Goudriaan

(Sprawa C-928/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Prawo instytucjonalne – Polityka społeczna – Artykuły 154 i 155 TFUE – Dialog społeczny między partnerami społecznymi na poziomie Unii Europejskiej – Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z urzędnikami i pracownikami administracji rządowej centralnej państw członkowskich – Umowa zawarta pomiędzy partnerami społecznymi – Wspólne żądanie stron-sygnatariuszy tej umowy w zakresie wykonania jej na poziomie Unii – Odmowa przedłożenia przez Komisję Europejską Radzie Unii Europejskiej wniosku dotyczącego decyzji – Stopień kontroli sądowej – Obowiązek uzasadnienia decyzji odmownej]

(2021/C 431/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister)

Druga strona postępowania: Jan Willem Goudriaan (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Martínez del Peral, M. Kellerbauer i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) zostaje obciążona, poza własnymi kosztami postępowania, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X / État belge

(Sprawa C-930/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 13 ust. 2 – Prawo pobytu członków rodziny obywatela Unii – Małżeństwo zawarte pomiędzy obywatelem Unii Europejskiej i obywatelem państwa trzeciego – Zachowanie, w przypadku rozwodu, prawa pobytu przez obywatela państwa trzeciego będącego ofiarą aktów przemocy domowej ze strony współmałżonka – Obowiązek wykazania istnienia wystarczających środków – Brak takiego obowiązku w dyrektywie 2003/86/WE – Ważność – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 20 i 21 – Równość traktowania – Różnica w traktowaniu w zależności od tego, czy członek rodziny rozdzielonej jest obywatelem Unii czy obywatelem państwa trzeciego – Brak porównywalności sytuacji]

(2021/C 431/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego zadanego przez sąd odsyłający nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 13 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG w świetle postanowień art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.